



The role of physical education and sport teacher in learning skill

Beceri öğreniminde beden eğitimi ve spor öğretmeninin rolü

Hacalet Mollaoğulları¹
Halil Evren Şentürk²

Abstract

The aim of this study is to investigate and determinate skill teaching of physical education teachers according to their demographics. During 2011 – 2012 study period, 19 physical education teachers who work at the high schools and 704 students in the ninth grade have participated to study that applied by permission of local government, at the high schools in city centre of Muğla. Volleyball skills of students have been recorded with camera and evaluated by three specialists. Demographics of teachers have compared according to their skill teachings with independent samples t-test and one way analysis of variance and evaluated according to $p < .05$ significant level. The students of teachers who young according to others and have graduate degree, have been more successful in terms of their skill learning. In result, if physical qualification and academic knowledge levels of teachers increases, their students skills will be also developed.

Keywords: Physical education; sport; skill learning

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

Özet

Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi öğretmenlerinin demografik özelliklerine göre beceri öğretimlerini incelemek ve değerlendirmektir. 2011 - 2012 eğitim-öğretim yılında, Muğla Milli Eğitim İl Müdürlüğü'nden alınan izin ile merkez ilçedeki ortaöğretim kurumlarında gerçekleştirilen bu çalışmaya, ilgili kurumlarda görev yapan 19 beden eğitimi öğretmeni ve 704 9.sınıf öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerin voleybol becerileri video kaydı yapılarak 3 uzman tarafından değerlendirilmiştir. Öğretmenlerin demografik özellikleri, bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi ile beceri öğretimlerine göre karşılaştırılmış, $p < .05$ anlamlılık düzeyine göre değerlendirme yapılmıştır. Diğer öğretmenlere göre daha genç ve yüksek lisans mezunu olan öğretmenlerin öğrencileri beceri öğrenimleri açısından daha başarılı notlar almıştır. Sonuç olarak, öğretmenin akademik bilgisi ve fiziksel yeterliliği arttıkça öğrencilerinin becerileri de olumlu yönde gelişmektedir.

Anahtar kelimeler: Beden eğitimi; spor; beceri öğrenimi

¹ Asst. Prof. Dr., Muğla Sıtkı Koçman University, School of Physical Education and Sport, Turkey, mhacalet@mu.edu.tr

² Lecturer, Muğla Sıtkı Koçman University, School of Physical Education and Sport, Turkey, hesenturk@mu.edu.tr

Giriş

İlk çağlarda insanoğlu, hayatta kalabilmek için sürekli hareket etmiştir. Hatta, hayatta kalabilmelerini sağlayacak olan koşma, atlama, tırmanma gibi bazı yetenekleri kendi kendilerine öğrenmek zorunda kalmışlardır. Zaman içerisinde, bu yetenekler takım sporları ve bireysel sporlarda kullanılan ve daha karmaşık olan bazı özel yeteneklere (smaç, blok, şut atma gibi) dönüşmüşlerdir. Günümüzde ise dünyanın bir çok yerinde, çocukların bu yetenekleri kazanmalarına beden eğitimi öğretmenleri yardım etmektedirler. Beden eğitimi derslerinde bu yetenekleri iyi bir şekilde öğrenen çocuklar daha sağlıklı bir hayat sürdürebilmektedirler. Bu yüzden, beceri öğreniminde beden eğitimi öğretmenin rolü son zamanlarda daha da önemli bir hale gelmiştir.

Günümüzde spora olan ilginin artması ve spordan beklentilerin çoğalması beceri kavramının bu alandaki önemini ortaya çıkarmış ve çalışmaların beceri üzerinde yoğunlaşmasına neden olmuştur. Yüzme, su kayağı, sörf su sporlarıdır. Bunları su sporları adı altında sınıflamamız günümüz sporuna bir katkı yapmayacaktır, çünkü her birini öğrenmek, uygulamak ve başarmak için gereken beceri farklı farklıdır. Becerinin göreve bağlı olarak tanımlanması ve farklı beceriler gerektirdiği görüşü günümüzde birçok araştırmacıyı beceri sınıflandırması ile ilgili çalışmalar yapmaya yönlendirmiştir. Bu alanda yapılan çalışmalardan ortaya çıkan temel beceri sınıflamaları becerilerin niteliklerini esas almaktadır. Bu esaslara göre yapılan ve en önde gelen temel beceri sınıflamaları, açık – kapalı, ince – kaba, süreksiz – seri başlıklarını taşımaktadır (Yakupoglu, 1996).

Eğitim bilimlerini oluşturan en önemli halkalardan biri de “ölçme ve değerlendirme”dir. Bir eğitim sisteminin başarısı hakkında bilgi veren en önemli gösterge öğrenci davranışlarıdır. Eğitim sürecinde ölçme ve değerlendirme etkinlikleriyle yapılacak gözlemler sayesinde öğrenci davranışlarının hangi düzeyde olduğu, ne tür yetersizliklerin bulunduğu hatta istenmeyen davranışların olup olmadığı belirlenebilir. Bu nedenle ölçme ve değerlendirme eğitim sürecinin vazgeçilmez bir öğesidir (Popham, 2000).

Genel eğitimin tamamlayıcısı ve ayrılmaz parçası olan beden eğitimi, aynı zamanda kişinin eğitimidir. Başka bir deyişle öğrencilerin gelişim özellikleri göz önünde tutularak onların, fert ve toplum önünde sağlıklı, mutlu, iyi ahlaklı ve dengeli bir kişilik olmalarını sağlar. Beden eğitimi derslerinde kazandırılması amaçlanan bilgi, beceri, tavır ve alışkanlıkların tamamının değerlendirilmesi gerekir (Başoğlu, 1995).

Gallahue'ya göre motor gelişim yaşla ilgilidir fakat yaşa bağlı değildir. Motor gelişim süreci gerçek gözlenebilir çeşitli hareketlerin gelişimlerinin gözlemlenmesi ile de olabilmektedir. Bunlar

dengeleme(stability), lokomotor ve manipulatif veya bu grupların farklı bileşimleri olabilir. Dengeleme hareketler; belli derecede denge gerektiren hareketlerden oluşur. Çömelme, gerilme, dönme, yuvarlanma, tek ayak üzerinde durma gibi hareketleri örnek olarak verebiliriz. Locomotor hareketler; bedenın yüzeyde bulunan sabit bir noktaya göre yer değişikliğini içeren hareketlerdir. Sürünme, emekleme, yürüme, koşma gibi hareketleri örnek olarak verebiliriz. Manipulatif hareketler; bireyin nesne ile ilişkisini gerektiren hareketlerdir. Bu grupta büyük kas gruplarının çalışmasını gerektiren hareketler; fırlatma, yakalama ve küçük kas gruplarının çalışmasını gerektiren hareketler; yazı yazma, daktilo kullanma, dikiş dikme gibi hareketlerdir (Gökmen, Karagül ve Aşçı, 1995).

Sportif beceri; temel becerilerin gelişmesi ve özelleşmesidir. Sportif becerilerin öğretim yöntemi olarak karmaşık, tümevarım ve tüm dengelim yöntemi kullanılmaktadır. Sportif motor becerilerin gelişiminde karmaşık öğretim yönteminde; amaçlanan öğrencilerin motorsal özelliklerinin üst düzeye çıkması değil, tekniğin gerektirdiği becerinin kazandırılmasıdır. Sportif motor becerilerin gelişiminde tümevarım yönteminde; kolaydan zora, bilinmeyenden bilene doğru gidilir. Bu yöntemde teknik özelliğine göre bölümlere ayrılarak öğretilir ve sonuçta birleştirilerek hareketin tamamına ulaşılır. Sportif motor becerilerin gelişiminde tüm den gelen yönteminde; hareket bütün olarak gösterilir ve yapılması istenir. Amaca olabildiğince çabuk gitmek ve güven içinde sonucuna ulaşabilmek, görsel veya işitsel olarak sonuç elde etmek ve düzenlenmesi demektir (Koç 2006).

Öğrencinin sadece fiziki yeteneklerinin ölçülerek not verilmesi, kişinin sadece bedeni gelişimiyle ilgili verileri ortaya koyacaktır. Oysa zihinsel, duygusal ve sosyal yönlerden sağlıklı ve dengeli bir gelişim, beden eğitimi ve sporun başta gelen amaçlarındandır. Bu alanlarla ilgili bilgi ve becerilerin gelişimi de değerlendirilerek öğrenciye not verilir. Ancak değerlendirmede, not bir amaç değil, eğitim süreci içinde bir araç olarak ele alınır. Öğrencilerin ders dışındaki tüm etkinlikleri göz önüne alınmalıdır (Baykul, 1999).

TOYA ve gerçek yaşam durumuna göre (otantik) ölçme;

Ölçme amacı ne olursa olsun, ölçmenin dönem başı ve dönem sonunda yapılan tipik formlarından ziyade devamlı ve düzenli yapılmasını, yani otantik (gerçekçi) olmasını önerilir. Eğer oyun öğretimin amacı öğrencilerin oyun performanslarını geliştirmek ise, ölçme bir ya da iki bileşenden ziyade performansın bütün yönlerini içermelidir. Yani performansa dahil olan bileşenlerin bağımsız ölçümü değil, bu bileşenlerin performansın bağlamını oluşturan oyun bütünlüğü içinde ölçülmesi gerekmektedir.

Özellikle taktiksel oyun yaklaşımı (TOYA) için bu ölçme yaklaşımı önemlidir. Çünkü taktiksel oyun yaklaşımının merkezinde duran geliştirilmiş oyun performansı, artan taktiksel

farkındalıktan ortaya çıkmaktadır. Taktiksel oyun yaklaşımı bağlamında taktiksel farkındalık, oyun ortamında doğan problemleri ve çözümlerini tanıma becerisi olarak tanımlanmaktadır. Bu nedenle bu yaklaşım kapsamında taktiksel farkındalığı ölçebilmek için oyun bütünlüğü içinde bir ölçüm yapılmalıdır. Fakat oyun performansı motor becerilerin uygulanmasından daha fazlasını içerdiği için ölçülmesi zordur. Örneğin, voleybol oyununda öğrencilerimizin kaç defa topa temas ettiğini düşünün. Oyundaki başarılı performans topla ilişkili becerilerinden fazlasını içerir. Öğrenciler taktiksel karar vermek (hücumla geçmek, kendi alanını savunmak, uygun desteğin zamanını hesaplamak) ve bu kararları uygulamak için zaman harcarlar. Oyun performansının bu yönleri genellikle ölçülmez.

Beden eğitimi öğretmenleri öğrencinin oyun performansını ölçmek için genellikle beceri testleri kullanılır. Beceri testlerinde oyun sırasında öğrencinin ne yapıp ne yapmayacağına yönelik aldığı uygun kararlar ölçülmez. Fakat oyun ortamından izole edilmiş beceriler oyun oynama becerisinin gerçek bir ölçümünü sağlamaz. Bu nedenle otantik bir ölçme ve değerlendirme gerçekleşmez.

Bir öğretmen olarak uygun öğrenme ürünleri belirlediyseniz, öğrencinizin gelişiminin farkında olmak zorundasınız. Örneğin, futbolda birinci seviyede olan öğrenci doğru ve hızlı bir biçimde topu kontrol etme ve pas verme gerekliliğini anlamalıdır. Bu durumda ölçüm için kritik noktalar (ölçütler) belirlemeniz gerekmektedir. Örneğin, öğrencinin pas vereceği takım arkadaşını araması, pas atılacak uygun öğrenci seçimi ve pas atma kalitesi (hız, doğruluk ve zamanlama). Üçüncü seviye için ise öğrencinin hücumda takım arkadaşları için alan yaratacak hareketlerin farkında olup olmadığını ölçebilirsiniz. Öğrenci topu alıyor olmasa da kaliteli bir hücum için göstereceği bu tür çabalar için ödüllendirilmelidir. Aşağıda sunulan, taktiksel oyun yaklaşımı kapsamında yapılacak ölçmeler için geliştirilen Oyun Performansı Değerlendirme Ölçeği oyun performansının ölçümü için belirlenen oyun bileşenlerine ve ölçütlere dayanmaktadır.

Oyun Performansı Değerlendirme Ölçeği (OPDÖ);

OPDÖ, öğretmen ve araştırmacıların oyun performansı davranışlarını gözleyebilmeleri ve kodlayabilmeleri amacıyla geliştirilen bir ölçektir. OPD Ölçeği, karar verme, uygun şekilde hareket etme ve becerileri oyunlardaki taktik sorunları çözmeye kullanılan davranışları içerir. OPDÖ'nin geliştirilmesindeki amaç, oyun kategorilerinde mümkün olduğu ölçüde uygulanan oyun performansının gözlemlenebilen bileşenlerini tanımlamaktır.

Oyun performansı bileşenlerini örneklerle gösterelim: Badminton’da bir oyuncu, sonraki vuruş için kortun ön veya arka alanına kolay hareket edebilmek için vuruşlar arasında kortun ortasına gelebilmelidir. Bu orta kort alanı oyuncu için temel pozisyon alanıdır. Softball oyununda dış saha oyuncusu, vurucunun sağlak veya solak olmasına göre pozisyonunu ayarlayacaktır. Tüm oyunlarda karar verme süreci olur. Örneğin, voleybol oyuncusu pasörden gelecek olan pas öncesi uygun smaç vurması gerektiğine karar vermek zorundadır. Bu kararı verdikten sonra smaç becerisi başarılı veya başarısız olabilir. Bir beceri etkili olmasa bile, oyuncuya ne yapması gerektiğine dair doğru karar vermesi nedeniyle kredi verilmelidir. Destek, tüm oyunlarda, özellikle akıcı oyunlarda önemlidir. Basit bir şekilde, bir futbol oyuncusu, uygun pozisyonda topu pas verecek kişi yoksa pas veremez ve takım topa sahip olmada zorlukla karşılaşır. Yardım açısından bakıldığında oyunda adam tutma önemlidir. Yine futbolda, rakip oyuncuyu durdurmak üzere harekete geçen savunma oyuncusu durdurmayı kaçırmaması durumunda, arkasında duran başka bir savunma oyuncusu (bir takım arkadaşı) olmalıdır. Son olarak, koruyucu (rakibi tutma veya markaja alma), özellikle hücum oyunlarında, etkin alan savunmasında hayati önem taşır. Buna en iyi örnek basketbolda adam adama savunmadır.

Yöntem

Bu araştırmanın çalışma evrenini Merkez ilçedeki Muğla Milli Eğitim İl Müdürlüğü’ne bağlı ortaöğretim kurumlarında görev yapan beden eğitimi öğretmenleri ve öğrencileri oluşturmuştur. Araştırma için gerekli izin ilgili yazışmalar neticesinde Muğla Valiliği kanalı ile Muğla Milli Eğitim İl Müdürlüğü’nden alınmış ve araştırma 11 ortaöğretim kurumunda gerçekleştirilmiştir.

Araştırma sürecinde ortaya çıkabilecek olumsuzluklar dikkate alınarak toplam 19 öğretmen, 738 öğrenciye ölçme araçları uygulanmıştır. Araştırma örnekleminin belirlenmesinde Muğla merkez ilçesindeki ortaöğretim kurumlarının beden eğitimi öğretmeni olan okulları seçilmiştir. Bu amaçla belirlenen kurumlarda görev yapan 19 beden eğitimi öğretmeni belirlenmiş, ilgili öğretmenlerin görevlendirildiği tüm 9.sınıf öğrencileri çalışmaya katılmışlardır. 738 öğrenciden 24 tanesi ölçeklerde sağlıklı ölçüm alınamadığı ya da anketlerin geri gelmemesi gibi nedenlerden dolayı araştırma dışı bırakılmıştır. Bu şekilde araştırma toplam 19 öğretmen 704 öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Araştırma örnekleminin “cinsiyet, mesleki kıdem, spor branşı, hizmet içi eğitim, çalıştıkları okul düzeyi, çalıştıkları takımlarında derece alma ve düzenli olarak spor yapma durumlarına” göre dağılımı özetlenmiştir.

Tablo 1’de de görüldüğü üzere araştırmaya toplam 19 beden eğitimi öğretmeni katılmış, bunların 11 tanesinin (%57,9) erkek, 8 tanesinin (%42,1) ise kadın olduğu belirlenmiştir. Araştırmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerinin yaş grupları, meslek yılları, düzenli spor yapma alışkanlıkları, akademik dereceleri ve spor tesisi imkanları da göre Tablo 1’de tüm ayrıntılarıyla gösterilmiştir.

Tablo 2’de görüldüğü üzere araştırmaya toplam 704 öğrenci katılmış, bunların 378 tanesinin (%53,7) erkek, 326 tanesinin (%46,3) ise kız olduğu belirlenmiştir. Ayrıca bu öğrencilerin 434 (%61,6) tanesinin spor tesisi olan okullarda eğitim gördüğü, 270 (%38,4) tanesinin ise okullarında beden eğitimi derslerini sağlıklı bir ortamda işleyebilecekleri bir spor tesisleri bulunmamaktadır.

Beceri öğrenimi ölçme değerlendirme uygulaması;

Çalışmaya katılan tüm öğrencilere, TOYA ile oyun öğretimine uygun olarak ölçme değerlendirme uygulanmıştır. 704 öğrencinin tamamının 5’er dakikalık voleybol müsabakası 12’şer öğrenci aynı anda gözlemlenebilecek şekilde video kamera ile kaydedilmiştir. Araştırmacının gözlem güvenilirliğini ölçmek adına, TOYA ölçme değerlendirme kriterleri konusunda önceden bilgilendirilen 2 adet ölçme değerlendirme alanında yüksek lisans yapmış olan uzman beden eğitimi öğretmenlerinin de gözlemlerine başvurulmuştur.

Bağımsız gözlemciler arası uyum, birden çok gözlemcinin, birbirinden bağımsız olarak, aynı şeyleri ölçmeye çalıştıkları durumlarda uygulanan bir güvenilirlik ölçütüdür (Alpar, 2001).

Rastgele seçilen 6 tane 5’er dakikalık video ile toplamda 72 öğrencinin ölçüldüğü aynı video kayıtlarındaki öğrencilerin performanslarına ölçme değerlendirme uygulayan uzmanların ve araştırmacının elde ettiği veriler ile 3 farklı veri grubu oluşturulmuş aralarında $p < ,05$ oranında farklılık bulunmamıştır.

Ölçeğin hazırlanmasında, Griffin, Mitchell ve Oslin (1997) tarafından geliştirilen ve Şentürk’ün 2012 yılında yaptığı çalışmada da kullandığı Oyun Performansı Değerlendirme Ölçeği temel alınmıştır.

Beden eğitim öğretmenlerinin demografik özellikleri, “PASW Statistics 18” programı kullanılarak bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi ile beceri öğretimlerine göre karşılaştırılmıştır.

Bulgular

Tablo 1. Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin demografik özellikleri

	n	%
Cinsiyet		
Erkek	11	57,9
Kadın	8	42,1
Yaş grupları		
-35	5	26,2
36 – 40	4	21,1
41 – 45	4	21,1
46+	6	31,6
Meslek yılları		
-10	4	21,1
11 – 15	4	21,1
16 – 20	3	15,8
21+	8	42,0
Akademik derece		
Lisans	11	57,9
Yüksek lisans	8	42,1
Spor tesisi imkanı		
Var	10	52,6
Yok	9	47,4

Tablo 2. Beden Eğitimi derslerine katılan öğrencilerin demografik özellikleri

	n	%
Cinsiyet		
Erkek	378	53,7
Kız	326	46,3
Spor tesisi imkanı		
Var	434	61,6
Yok	270	38,4

Tablo 3. Farklı beden eğitimi öğretmenlerinin beceri öğrenimi değerlendirmelerinin Bonferonni testi ile karşılaştırılması

Faktörler	Ortalamalar	Ort. farkları	St. hatalar	p	
1	2	65,87	-1,24	,656	,198
	3	66,31	-1,68	,482	,173
2	1	64,63	1,24	,656	,198
	3	66,31	-0,44	,533	,216
3	1	64,63	1,68	,482	,173
	2	65,87	0,44	,533	,216

Tablo 4. Öğretmenlerin cinsiyetlerine göre beceri öğretimleri ortalamalarının bağımsız örneklem testi ile karşılaştırılması

	N	Ort ±S.S.	t	p	
Cinsiyet	Erkek	11	61,58 ±14,665	,536	,559
	Kadın	8	65,34 ±15,691		

***p < .001, **p < .01, *p < .05

Tablo 5. Öğretmenlerin akademik derecelerine göre beceri öğretimleri ortalamalarının bağımsız örneklem testi ile karşılaştırılması

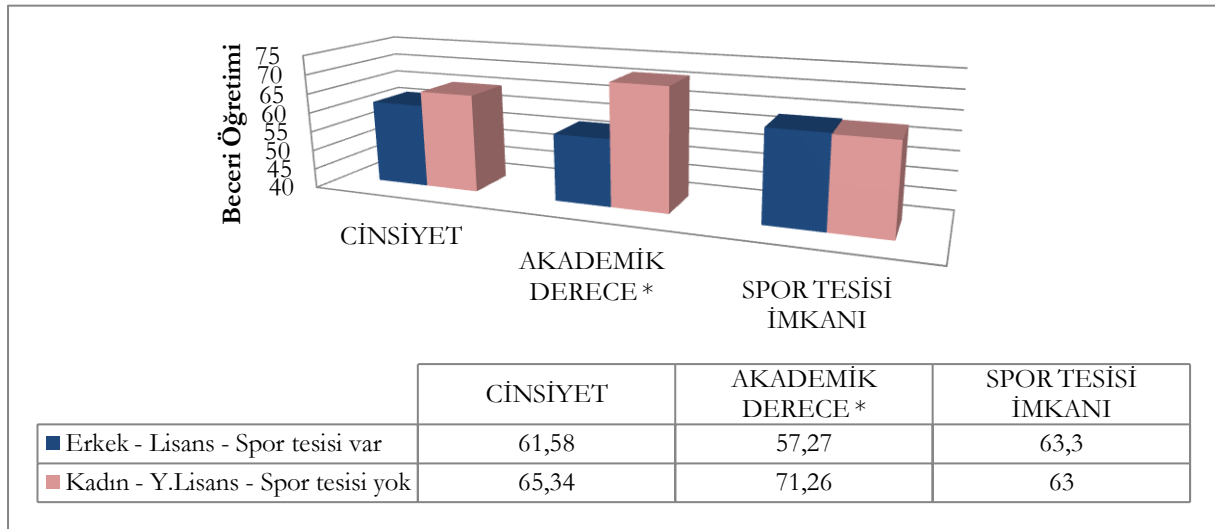
		N	Ort ±S.S.	t	p
Akademik derece	Lisans	11	57,267 ±11,483	-2,255	,038*
	Yüksek lisans	8	71,261 ±14,513		

***p < .001, **p < .01, *p < .05

Tablo 6. Öğretmenlerin okuldaki spor tesisi imkanlarına göre beceri öğretimleri ortalamalarının bağımsız örneklem testi ile karşılaştırılması

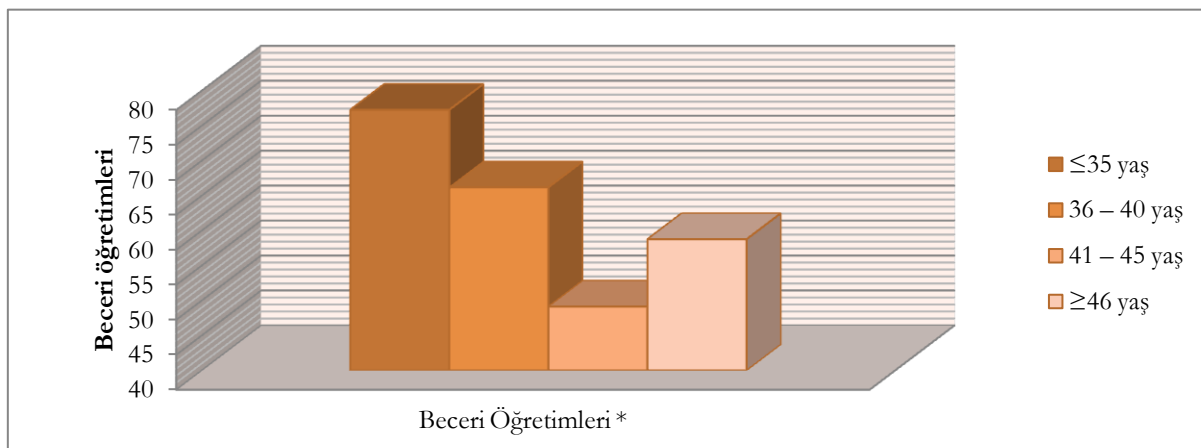
		N	Ort ±S.S.	t	p
Spor tesisi imkanı	+	10	63,302 ±18,441	,043	,966
	-	9	63,001 ±10,481		

***p < .001, **p < .01, *p < .05

Şekil 1. Öğretmenlerin bazı değişkenlere göre beceri öğretimleri ortalamalarının bağımsız örneklem testi ile karşılaştırılmasına ilişkin grafik**Tablo 7.** Öğretmenlerin yaş gruplarına göre beceri öğretimleri ortalamalarının tek yönlü varyans analizi testi ile karşılaştırılması

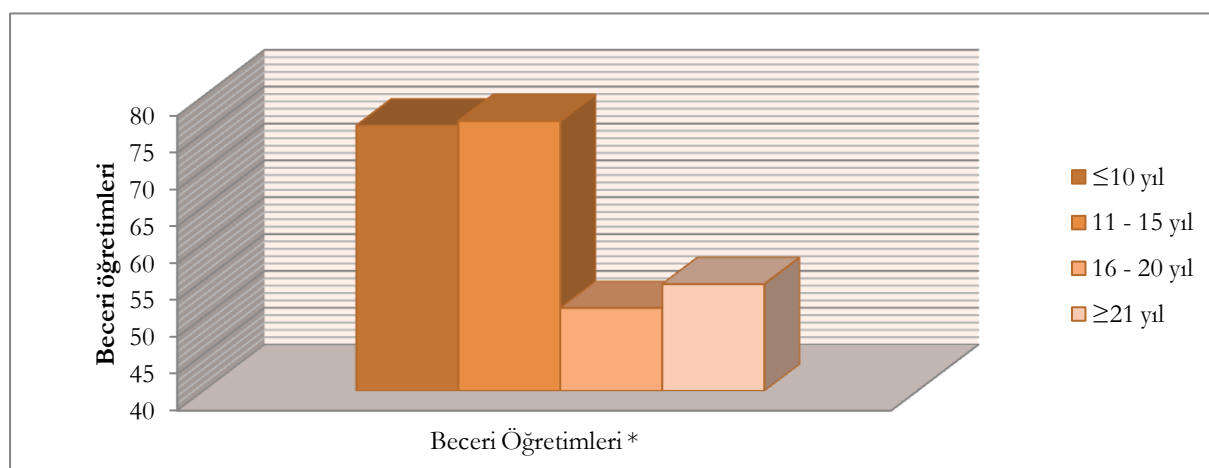
		N	Ortalama	Std. Sapma	F	p
Beceri öğretimi	≤35 yaş	5	77,27	±5,00	4,808	,015*
	36 – 40 yaş	4	66,18	±8,63		
	41 – 45 yaş	4	49,14	±5,05		
	≥46 yaş	6	58,76	±4,85		
	Toplam	19	63,16	±3,39		

***p < .001, **p < .01, *p < .05

Şekil 2. Öğretmenlerin yaş gruplarına göre beceri öğretimleri ortalamalarının tek yönlü varyans analizi testi ile karşılaştırılmasına ilişkin grafik**Tablo 7.** Öğretmenlerin meslek yıllarına göre beceri öğretimleri ortalamalarının tek yönlü varyans analizi testi ile karşılaştırılması

	N	Ortalama	Std. Sapma	F	p	
	≤10 yıl	4	76,01	±4,80		
	11 – 15 yıl	3	76,61	±4,32		
Beceri öğretimi	16 – 20 yıl	3	51,24	±10,26	7,897	,002**
	≥21 yıl	8	54,48	±13,04		
	Toplam	19	63,16	±14,79		

*** $p < .001$, ** $p < .01$, * $p < .05$

Şekil 2. Öğretmenlerin meslek yıllarına göre beceri öğretimleri ortalamalarının tek yönlü varyans analizi testi ile karşılaştırılmasına ilişkin grafik

Tartışma ve Sonuç

Cinsiyet değişkeni açısından kadın öğretmenlerin erkek öğretmenlere göre beceri öğretimlerinde aritmetik ortalama puanlarının daha yüksek olduğu görülse de bu durum istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık belirtmemiştir. Akademik derece açısından yüksek lisans yapmış öğretmenlerin, lisans mezunu olan öğretmenlere oranla çok daha etkili beceri öğretimi yaptıkları ve bu durumun anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır. Spor tesisi şartlarına açısından incelendiğinde ise bu imkanların öğretmenlerin beceri öğretimlerine katkısının olmadığı ve bu durumun anlamlı farklılık ifade etmediği saptanmıştır.

Özgül'ün 2009'da yaptığı çalışmada ise çalışma grubunu oluşturan öğretmenlerin öğretmenlik tutumları mesleki kıdem yılına göre anlamlı bir farklılık göstermemiştir. Aritmetik ortalamalara bakıldığında ise, 5 yıl ve daha az kıdeme sahip öğretmenler demokratik tutum boyutundan en yüksek puanı alırken, otokratik tutum boyutundan en düşük puanı almışlardır. 6-10 yıl arası mesleki kıdeme sahip öğretmenler otokratik tutum boyutundan en yüksek puanı alırlarken, boşvermiş tutum boyutundan en düşük puanı almışlardır. 11 yıl ve üzeri kıdeme sahip öğretmenler boşvermiş tutum boyutundan en yüksek puanı alırlarken, demokratik tutum boyutundan en düşük puanı almışlardır. 5 yıl ve daha az kıdeme sahip öğretmenlerin meslekte yeni olmaları ve daha az yıpranmış olmalarının öğretmenlik tutumlarında etkili olduğunun düşünölebileceğine vurgu yapmıştır.

Bohler, 2011'de Amerika Birleşik Devletleri'nde yaptığı çalışmasında ise deney grubundaki 5.sınıf öğrencilerine taktiksel oyun yaklaşımı ile öğretim uyguladığı zaman beceri öğrenimleri ve beceriler arasındaki transferler ile yapısal gelişimlerinde aynı uygulamanın yapılmadığı eşdeğer grupla aralarında anlamlı farklılıklar ortaya koymuştur.

Yapılan çeşitli araştırmalarda, beden eğitimi derslerinde zamanın üçte birinin yönetim ve geçiş için, üçte birinin öğretim için ve geriye kalan üçte birlik zamanın da öğrencilerin uygulamalarını gözleme ve denetleme için kullanıldığı görölmektedir (Akt. Ballinger, 1993).

Metzler (1989)'de yaptığı araştırmasında; beden eğitimi dersinde öğrencilerin akademik öğrenme zamanlarına ilişkin olarak sınıfta ortalama bir öğrencinin %10-20 lik bir zaman diliminde işlevsel olarak aktivite ile meşgul olduğunu belirtmektedir.

Kowalski (2007)'e göre bir antrenör sporcusunu ister bireysel ve isterse takım sporu için hazırlasın antrenörün yeterliği başarı için gerekli bir unsurdur. Eğer antrenör düşük bir yeterlik

düzeyine sahipse sporcusunun başarısına zarar verecektir. Ancak bunun tam aksi düşünöldüğünde eğer antrenör yüksek yeterlik düzeyinde ise sporcunun performansına, müsabaka esnası da dahil olmak üzere, sürekli katkı sağlayacaktır (Akt. Ünü, 2008).

Williams'ın 2010'da Amerika Birleşik Devletleri'nde yaptığı karma eğitim veren okullardaki beden eğitimi derslerinde cinsiyet farkına göre beden eğitimi öğretmeninin bulunmasını konu alan çalışmasında taktiksel oyun öğretimi uygulanan erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre sosyal alanlarda daha fazla fiziksel aktivite yapabildiği bunun için de beceri öğrenimlerinde artış olduğu ve öğretmenin cinsiyeti aynı olan öğrenciye verdiği eğitimin kalitesinin daha yüksek olduğu belirtilmiştir.

Müftüler'in 2005 yılında yaptığı çalışmada da beden eğitimi öğretmenlerinin öğrencilere özel geri bildirim vermelerinin beceri öğrenimine olumlu etki ettiği belirtilmiştir.

Çalışmanın sonucu olarak, beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyetleri ve okullarındaki spor tesisi imkanlarının, beceri öğretimlerini etkilemediği fakat akademik derecelerinin, yaşlarının ve meslek yıllarının anlamlı farklılık ifade ettiği belirlenmiştir. Buna göre yüksek lisans mezunu genç beden eğitimi öğretmenlerinin diğer meslektaşlarına göre beceri öğretimlerinin anlamlı bir şekilde daha yüksek seviyede olduğu görölmüştür. Bunun nedeni olarak, görev süresi nispeten daha fazla olan beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki tükenmişlik yaşıyor oldukları düşünölmektedir. Aynı grup tekrar incelenerek bu alanda daha geniş bilgi sahibi olunacaktır.

Kaynaklar

- Alpar, R. (2001). *Spor Bilimlerinde Uygulamalı İstatistik*. Nobel Yayınları, Ankara.
- Başoğlu, B. (1995). "Ankara İli Devlet Liselerinde Görev Yapan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Mesleki Sorunları Üzerine Bir Araştırma", Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, *Yüksek Lisans Tezi*, Ankara.
- Ballinger, D. A. (1993). *Becoming an Effective Physical Educator*. Physical Educator, 50 (1), 13–19.
- Baykul, Y. (1999). *İlköğretimde Ölme ve Değerlendirme*. s.9, 29 – 45, Ankara.
- Bohler, R. H. (2011). "Fifth-Grade Students' Tactical Understanding, Decisionmaking And Transfer Of Knowledge In A Tactical Games Model Net/Wall Sampling Unit" *ProQuest Dissertations and Theses*; ProQuest Dissertations & Theses (PQDT), University of Massachusetts, USA.
- Gökmen H, Karagöl T, Aşçı FH. (1995). *Psikomotor Gelişim*, T.C. Başbakanlık, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Yayın No:139, Ankara.
- Griffin, L. L., Mitchell, S. A., Oslin, J. L. (1997). *Teaching sport concepts and skills: A tactical games approach*. Human Kinetics. Champaign, IL, USA.
- Koç S. (2006). *Beden Eğitimi ve Sporda Beceri Gelişimi*, Morpa Yayıncılık, İstanbul.
- Kowalski, C. L. (2007). *An Analysis Of Coaching Efficacy in Volunteer Soccer Coaches*. Doctor of Education, University of Northern Iowa.
- Metzler, M. (1989). *A review of research on time in sport pedagogy*. Journal of Teaching in Physical

- Education, 8 (2), 87-103.
- Müftüler, M. (2005). Öz Sözel Geri Bildirim Ve Öz Denetimin Temel Basketbol Beceri Öğrenimi Üzerine Etkisi, *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, ODTÜ, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Ankara.
- Özgül, E. (2009). Okul Öncesi Öğretmenlerinin Problem Çözme Becerileri İle Öğretmenlik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (Uşak Örneği), *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, Bolu.
- Popham, J. W. (2000). *Modern Educational Measurement*, Needham, Allyn and Bacon.
- Şentürk, H. E. (2012). “Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Ders İçi Tutum ve Davranışları ile Kullandıkları Özel Öğretim Yöntemlerinin, Ortaöğretim Öğrencilerinin Beceri Öğrenimleri ile Spor Alışkanlığı Kazanımları Üzerine Etkileri” *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Muğla.
- Ünlü, H. (2008). Beden eğitimi öğretmenlerinin yeterlikleri ve sınıf yönetimi davranışları, *Doktora tezi*, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Ankara.
- Williams, M. S. (2010). “Physical Activity Levels In Coed And Same-Sex Physical Education Using The Tactical Games Model” *ProQuest Dissertations and Theses*; ProQuest Dissertations & Theses (PQDT), University of Utah, USA.
- Yakupoglu, S. (1996). Kapalı ve açık beceri gerektiren bireysel sporlardaki kişilik özelliklerinin araştırılması, *Yüksek lisans tezi*, Mersin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Mersin.

Extended English abstract

In primeval days, humanity has been permanently moved to survive. In fact, they were imperative to learn some skills like running, jumping, climbing, etc. that are requisite to survive by themselves. In the course of time, these skills has become more complicated like special skills in team or individual sports (slam, shoot, block, etc.). Nowadays in the many places around the world, physical education and sport teachers help children to learn these skills. Children who learned skills well in physical education lessons, can lead a healthier life. So, the role of physical education teachers in skill learning has recently become more important.

The human body's ability to process information and program muscles and limbs to move in particular ways is one important part of how skills are acquired. For professional athletes, successfully acquiring skills is how they make a living; however, in a competitive market, practising a skill repeatedly to improve is not always enough. Learning skills has become a science in itself.

Individuals' abilities to learn and refine motor skills greatly affect their ability to perform physical activity. As your brain has ultimate control over your body's movement, it is important to prepare your brain with as much information as possible so it can accurately direct your body to move.

In recent years, increasing attention to sport reveals skill as a concept of importance in this field. Swimming, water skiing and surfing are the kinds of water sports. It is not impossible that they can assign to same category as water sports. Because, these all sports include different variety motor skills like balance, strength, speed, etc. to apply and be successful.

In our physical education studies we are particularly interested in motor skills, which are physical skills that involve the use of muscles to perform a learned pattern of movement. These movements may be small, involving intricate movements of the hand and fingers only, or they may be large, requiring a forceful effort or the whole body to complete. Throwing a ball, leaping over hurdles, driving a car, putting in golf, kicking a goal and writing a letter all require motor skills.

In any sport, successful athletes combine physical skills with thinking skills, such as decision-making, tactical thinking and strategy.

Motor skills, which are the primary focus in physical education studies, can be classified in several ways. To classify skills is to group them by the characteristics they have in common. Classifying skills can lead to a greater understanding of the nature of skills and how they can best be practiced and learned.

Motor skills may be classified according to the precision of the movement (fine or gross), the stability of the environment (open or closed), and their beginning and end points (discrete, continuous or serial).

It is generally agreed that learning involves practice and time. Over time, and with practice, someone who is a beginner will progress through various stages to become a skilled player. Skill-learning is a continuous and dynamic process without distinct and definite stages. For convenience, however, certain general changes can be described in skill-learning.

Most individuals move from stage to stage as they learn skills. However, the time spent at each stage varies significantly from individual to individual. Some might never move on to the last stage, due to the training demands, the complexity of the task or a lack of motivation.

The one of the most important issues of educational sciences is “assessment and evaluation”. The most important sign split on achievement of an education system is the behaviours of students. Assessment is classroom research to provide useful feedback for the improvement of teaching and learning. Assessment is feedback from the student to the instructor about the student’s learning. Evaluation uses methods and measures to judge student learning and understanding of the material for purposes of grading and reporting. Evaluation is feedback from the instructor to the student about the student’s learning.

In this context, the aim of this study is to investigate and determine skill teaching of physical education teachers according to their demographics. During 2011 – 2012 study period, 19 physical education teachers who work at the high schools and 704 students in the ninth grade have participated to study that applied by permission of local government, at the high schools in city centre of Muğla. Volleyball skills of students have been recorded with camera and evaluated by three specialists. Demographics of teachers have compared according to their skill teachings with independent samples t-test and one way analysis of variance and evaluated according to $p < .05$ significant level. The students of teachers who young according to others and have graduate degree, have been more successful in terms of their skill learning.

In result, if physical qualification and academic knowledge levels of teachers increases, their students skills will be also developed.